

- 12 heeft veroorzaakt. En als we weten wat we hebben gedaan – of
13 nagelaten – dan kunnen we het rechtzetten.”
14 Hij ging weer zitten.

P. Barker, De stilte van de vrouwen, Amsterdam 2019

Tekst 3

Diomedes verwondt Aphrodite.

330 Deze stormde op Afrodite toe met het meedogenloze brons,
331 heel goed wetend dat zij een weerloze godin was en geenszins
332 een van die godinnen die de strijd der mannen beheersen, een
333 Athene, een stedenverwoestende Enyo. Dus achtervolgde hij
334 Afrodite door de dichte menigte en zodra hij haar had ingehaald,
335 deed hij een uitval, die zoon van de fiere Tydeus: op haar
336 toegesprongen met zijn scherpe speer, wondde hij haar tedere
337 pols. Onmiddellijk schramde de speerpunt haar huid, dwars door
338 de geurige peplos, die de Chariten zelf voor haar hadden
339-343 geweven en over haar pols vloeide het onsterfelijke bloed. Met
344 een luide kreet liet zij haar zoon op de grond vallen. Hem droeg
345 Apollo in zijn armen weg, onder een donkere nevel: geen van de
346 Grieken met snelle paarden mocht Aeneas treffen en doden.
347 Maar luid juichte Diomedes over Afrodite: “Ga weg, dochter van
348 Zeus, uit de moordende strijd. Heb je er niet genoeg aan
349 weerloze vrouwen te misleiden? Als je nu ook nog bij ons in de
350 oorlog komt, zul je wel leren huiveren, denk ik, alleen al van het
351 woord ‘oorlog’.”

Homerus, Ilias 5.330-351